

KIRKETORGET

ÅSANE MENIGHETSBLAD - NR. 2 - MARS 2020 - 78. ÅRGANG

God påske!

På grunn av faren for korona-smitte er gudstjenester, konfirmasjoner og konserter utsatt inntil videre. Vi oppfordrer derfor alle til å følge med både på offentlige kunngjøringer og menighetens egen nettside og Facebook-side.

Jesu siste natt
Side 6-7

Barn på orgelkrakken
Side 17

Gripende påskevandring
Side 14-15

ÅSANE MENIGHETSKONTOR

ÅSANE KIRKE

Åsane Senter 44, 5116 ULSET - tlf.: 55 36 22 50

E-post: asane.menighet.bergen@kirken.no

Sokneprest
Arne Mulen
Kontor 55 36 22 53
am453@kirken.no

Kapellan
Martin Aalen Hunsager
Kontor 55 36 22 61
mh298@kirken.no

Diakon
Rita Eldholm
Kontor: 55 36 22 57
re253@kirken.no

Seniorprest
Rolf A. Rasmussen
Kontor: 55 36 22 55
rr876@kirken.no

Kantor
Gerd Inger Yddal
Kontor 55 36 22 59
gy329@kirken.no

Administrasjonsleder
Kjerstin Sofie Wiken
Kontor: 55 36 22 51
kw952@kirken.no

Kapellan
Jon Zimmermann
Kontor 55 36 22 54
jz925@kirken.no

Trosopplærer
Kristine Bech-Sørensen
Kontor 55 36 22 58
mb395@kirken.no

**Menighetspedagog/
kateket**
Ole Arthur Hanstveit
Kontor 55 36 22 56
oh939@kirken.no

Organist
Lenamaria Gravdal
Kontor: 55 36 22 64
lg996@kirken.no

Kirketjener
Tor Vilhelm Tysseland
Mobil: 92626175
tt547@kirken.no

**Styrer, Stjernen
åpen barnehage**
Kate Eliassen Bølstad
Kontor: 55 36 22 62
kb287@kirken.no

Menighetskonsulent
Gunn Mjelstad Steinbru
Kontor: 55 36 22 65
gs742@kirken.no

**Assistent,
Stjernen åpen barnehage**
Sølvi Dalsbotten
Kontor: 55 36 22 62
s-dalsbo@online.no

**Vikar diakoni- og
ungdomsarbeid**
Siri Mjølnes
Mobil: 47318456
sm767@kirken.no

Assistent barnehage
Turid F. Sjørnsen
Kontor: 55 36 22 62
ts568@kirken.no

Vikar informasjonsarbeid
Daniel Borge Kristensen
Mobil: 404 12 350
dk283@kirken.no

Frivillighetskoordinator
Bente Lill Madsen
Kontor: 55 36 22 68
bm498@kirken.no

Bank kontonr.: 1644.03.37914

Telefoner:

For henvendelser vedrørende dåp, vielse eller begravelse kontakt: BKF-Kirketorget tlf.: 55 59 32 10, se mer informasjon på <http://bergen.kirken.no>
For leie av lokaler i Åsane kirke: telefon 55 36 22 50

MENIGHETSRÅDET

Leder: Jan Sverre Stray,
jan.sverre.stray@gmail.com

KIRKETORGET

Ansvarlig redaktør:
Magne Fonn Hafskor, eyecu@online.no

Redaksjonssekretær:

Tor D. Hanson, tdhans@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:

Rolf A. Rasmussen, rr876@kirken.no
Kurt Ove Mæland, km526@kirken.no

ANNONSEANSVARLIG

Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil 99 55 07 87

STYRELEDER FOR MENIGHETS- BLADENE I ÅSANE PROSTI:

Bjørn Otto Aarheim,
epost bjorn.otto.aarheim@schibsted.no

HJEMMESIDE:

kirken.no/asane

Kirketorget nr. 3 - 2020 kommer ut torsdag 11. juni. Frist for levering av lokalstoff er fredag 22. mai. Redaksjonen avsluttes fredag 29. mai.

Prestens hjørne

Medvandrere i smerten

Som kristne må vi våge å være der for den som er syk. Det handler om å ha et varmt hjerte for vår neste når denne har det vondt og er redd.

AV MARTIN AALEN HUNSAGER

Som prest har jeg i begravelser hørt livshistorier om mennesker som vokste opp på 30- og 40-tallet og ble rammet av polio. Jeg har også møtt dem selv på aldershjem her i bydelen, og den dag i dag kan de fortelle om hva denne forferdelige sykdommen gjorde med dem.

Nå preges samfunnet vårt helt plutselig av korona-viruset, og vi lurer på hvor dette skal ende. Er det slik at enhver tid har sin sykdom og sin frykt? Noen sykdommer gjør at vi mister oss selv. At vi mister de egenskapene vi hadde, og ikke minst at vi mister relasjonene våre.

En barndomskamerat av meg ble for noen år siden stygt redd for at han hadde fått en eller annen form for kjønns sykdom. Jeg skal ikke gå i detaljer på hvorfor, men han hadde tenkt årsak – virkning, og derfor tok han like godt og sjekket seg for alt, og så var det bare å vente på resultatene.

Det tok noen dager, og i mellomtiden gruet han seg fælt. Han så for seg det verste, og at han i neste omgang måtte bli nødt til å fortelle andre som han igjen kunne ha smittet, for at de så skulle sjekke seg hver og en. Men heldigvis, da resultatet av prøvene kom var det intet utslag, og han kunne puste lettet ut.

Men hvorfor var det først etter at svaret kom at han turte å fortelle om dette til andre? Var det hele for flaut? Er det ikke når vi er syke eller usikre på om vi er syke at vi hadde trengt hverandre? Er det ikke da det hadde vært godt å lytte til hverandres usikkerhet og smerte? Jeg tror at kristnes viktigste oppgave i møte med sykdom burde være å ikke trekke seg unna, men å være der som et medmenneske.

I Det nye testamente leser vi om at Jesus flere ganger møtte spedalske. Dette var den tidens verste sykdom. Spedalske bodde for seg selv i isolerte lunder utenfor byen. De var merket med skam, og de var religiøst urene. Jesus møtte de spedalske, og han hadde inderlig medfølelse med dem.

Kristendom er ikke en garanti om at du skal bli helbredet. Mange kristne blir syke, og dør av sykdommen sin. Å være kristen innebærer også å miste noen du er glad i på grunn av sykdom. Men det kristne håp handler om at en gang, i evighet, skal alt som heter sykdom og død forsvinne fra denne verden.

Inntil da må vi som er kristne våge å være der for den som er syk, og være medvandrere i smerten. Det handler om å ha et varmt hjerte for vår neste når denne har det vondt og er redd.

Nå planlegges kirken på Haukås

La det være sagt med en gang: Vi skal ikke bygge noen katedral på Haukås. Den økonomiske rammen er på 35 millioner pluss mva.

TEKST: ARNE MULEN

PLANLEGGER HAUKÅS-KIRKEN: Onsdag 22. januar møttes prosjektgruppen for kirke på Haukås for første gang, denne gangen også med besøk av kirkevergen i Bergen og hans kirkebyggsjef. Fra venstre: Marit Vassbotten Olsen, Christl Småland, Trond Reigstad, Asbjørn Vilkenen (kirkeverge), Arne Tveit (kirkebyggsjef), Harald Berge Breistein og Espen Ingebrigtsen. Foran: Anders Norstrand og Arne Mulen.

35 millioner høres kanskje mye ut, men i realiteten er det penger som det er fort gjort å bruke opp. Planene må bli nøkterne, men entusiasmen er likevel stor! Prosjektgruppen som leder det lokale arbeidet med planlegging av kirke på Haukås er i gang.

Vi starter ikke med hvordan bygget skal se ut. Tak og vegger og vinduer må få sin form senere i prosessen. Denne våren brukes til å samle oss om visjonene for bygget og lage en plan for hva slags lokaler vi trenger. Hvilke rom trenger vi, hvor store skal de være og hvilke funksjoner og kvaliteter skal de ha? Håpet er at midlene skal rekke til et bygg som vil gi oss om lag 900 kvadratmeter å boltre oss på.

Vi drømmer om et enkelt, vakkert og funksjonelt bygg som skal bli en god ramme rundt gudstjenestelivet og ha plass til mye godt menighetsarbeid. Vi ønsker også at den nye kirken skal bli en fin arena for konserter og arrangement i regi av andre lokale aktører. Lokalene vil også kunne leies til selskap og sammenkomster. Vi håper mange vil tenke på dette bygget som vår nye storstue på Haukås.

Kirken på Haukås blir trolig bygget på området mellom Haukås skole og Myrsæter bo- og rehabiliteringssenter. Dette er også området som i tidligere planer for Haukås-området har vært utpekt som mulig tomt for en kirke.

Når kan så en kirke på Haukås stå ferdig? Det er for tidlig å si

noe om det. Planarbeid tar lang tid i offentlig forvaltning. Men selv om dette ligger noen år frem i tid, så er gleden stor over endelig å være i gang med prosjekt Kirke på Haukås!

Honnørklubbens vårprogram

Vi møtes i Torgstuen i kirkens underetasje kl. 11.30. Bevertning på alle samlinger. **NB:** Noen av vårens samlinger kan bli avlyst grunnet spredningen av koronaviruset. Sjekk for oppdatering på Åsane menighets nettside/Facebook-side.

- **30. april:** Med gitar og hund (Kurt Ove Mæland forteller og musiserer)
- **28. mai:** «I sine beste år» (besøk av Gutteklubben)
- **Juli måned:** Åpent hus på onsdager (aktuelle datoer blir oppgitt senere)

Andre tilbud fra Honnørklubben:

- Honnørsang: Hver tirsdag i Torgstuen kl. 11.30. Vi har både muntre sanger og salmer, og har bevertning og prat etterpå.
- Dansegruppe/folkedans: Hver onsdag kl. 11.30 samles vi i Torgstuen for å danse sammen. Med instruktør. Vi har pause med bevertning.
- Gutteklubben: Dette er et tilbud til voksne menn som har mandag formiddag disponibel. Vi møtes hver 14. dag kl. 11.30 i Sal A i Ungdomsavdelingen i Åsane kirke. Biljard, couronne, darts spill, samtale og bevertning.
- De andre mandagene (hver 14. dag) drar Gutteklubben på bowling på Åsane bowling i Hesthaugen.

Kontaktinformasjon: Åsane kirke, tlf.: 55 36 22 50 / mail: asane.menighet.bergen@kirken.no

Podcast fra Åsane menighet

Nå kan du høre utvalgte prekener fra Åsane som podcast.

AV KURT OVE MÆLAND

En podcast er et radioprogram du ikke hører på radio. Et radioprogram sendes til et spesielt tidspunkt, mens podcasten ligger på internett, og du kan selv velge når og hvor du ønsker å høre den.

På mobil og nettbrett finnes det egne apper til dette formålet. På Iphone har du appen Podcaster, mens på Android-telefoner kalles den for Google Podcasts. Det er også mulig å bruke strømmetjenester som eksempelvis Spotify, Tidal og Itunes.

Da er det bare å søke etter Åsane menighet, og vips, har du fått både preken og annet spennende stoff, der du måtte være. Det er også mulig å få beskjed hver gang en ny episode fra Åsane menighet ligger klar. Da må du bare klikke på abonner-knappen i podcast-applikasjonen.

Vi kommer til å legge ut en lenke på nettsiden og Facebook når nye episoder er klar. Denne koblingen fører deg rett til Åsane menighet sine program. På internett-adressen anchor.fm/aasane-menighet kan du se hvilke strømmetjenester du kan finne Åsane menighet på.

Vi har også tanker om å utvide noen av prekenpodcastene med et panel i etterkant der vi tar et dypdykk ned i dagens tema, og det er også snakk om en egen podcast til konfirmantene. Der satser vi på et interaktivt opplegg, der podcasten blir til av spørsmål og tema-ønsker fra konfirmantene. Dette blir et stykke frem i tid.

HØR PREKENEN HVOR OG NÅR SOM HELST:
Det vil bli lagt ut ulike prekener fra Åsane menighet som passer inn i podcastformatet.

Takkoffer i Åsane-kirkene

Hvor mye ble det gitt?

- 1. januar: Blå Kors kr. 4.007,50
- 5. januar: NMS Misjonsselskapet kr. 19.098,83
- 12. januar: Himalpartner kr. 7.270,10
- Haukås nærkirke: kr. 2.919,24
- 19. januar: Åsane menighet kr. 9.415,79
- 26. januar: Sjømannskirken kr.15.010,03
- 2. februar: Åsane menighet kr. 7.251,24 / Haukås nærkirke kr. 3.091,84
- 9. februar: Bibelselskapet kr. 34.459,17
- 16. februar: Åsane menighet kr. 7.097,24
- 23. februar: Evangeliesenteret kr. 5.590,61

Gave til diakoniarbeidet

Ved Dagmund Flaktveits gravferd 2. februar ble det samlet inn en gave til diakoniarbeidet i Åsane menighet. Diakoni var Dagmunds yrke og preget hele hans livsgjerning. Det er svært gledelig at det kom inn hele 23.550 kroner ved denne anledningen, og menigheten takker hjertelig alle givere for gaven.

Plastpose eller papirpose?

Er papirposar meir miljøvenlege enn posar av plast?
 Eller gjev dei oss berre ei kjensle av å vere meir miljøvenlege?

TEKST: HELEN TOPPE, DIAKON I SALHUS KYRKJELYD

Menighetsbladet ønsker å vera ei hjelp i kvardagen til å bry seg om miljøet. Vi har ein kamp å kjempe, både for skaparverket og for rettferd.

GRØNT HANDLENETT MED GUL FARGE:
 Fleire av dei store butikkjedene deler ut egne handlenett, der tanken er at dei kan brukast fleire gonger. (Foto: COOP)

Mange av oss ønsker å ta gode val som etterlet minst mogleg klimaavtrykk. Kvardagen vår er full av slike val. Skal vi for eksempel velge plastpose eller papirpose?

Ifølgje organisasjonen Framtiden i våre hender (FIVH) er det ikkje meir miljøvenleg å gå over til papirposar, sjølv om plast på ville vegar i naturen er eit stort problem. Dei forklarar dette slik:

1. Papirposar er meir miljøbelastande både å produsere og transportere.
2. Plastposane vi brukar i Noreg utgjer eit mindre problem for dyrelivet enn dei tynne «knitrete» posane som er vanlege i mange andre land.
3. Vi er gode til å gjenvinne plastposar i Noreg, og få norske plastposar hamnar på avveg.

Dersom ein pose først hamnar i naturen, er det definitivt betre om den er laga av papir enn plast, men sidan desse også har sine miljøutfordringar, er det ikkje ei god løysing å erstatte plastposar med papir. Derimot er handlenett som ein kan bruke mange gongar ei veldig god erstatning for både plast- og papirposar.

Plastforsøpling er eit alvorleg miljøproblem. FIVH er meir bekymra for produkt som sugerør, eingongsbestikk, ballongar, is- og sjokoladepapir og platen rundt sekspakker med brus eller øl – sidan det er stor sjanse for at slike produkt hamnar i naturen. Moralen er: Skaff deg gode handlenett, bruk sunn fornuft når du brukar plastposar og kildesorter alt boss.

God påske!

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

- › Mandag og torsdag kl 12.00
- Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringer)
- › Leker og materiell
- › Førskolegruppe
- › Lekerom og gymrom
- › Formingsaktiviteter
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Åpne familiedager
- › Karneval og julefest
- › Internasjonal dag
- › Turdager/utflukter
- › Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

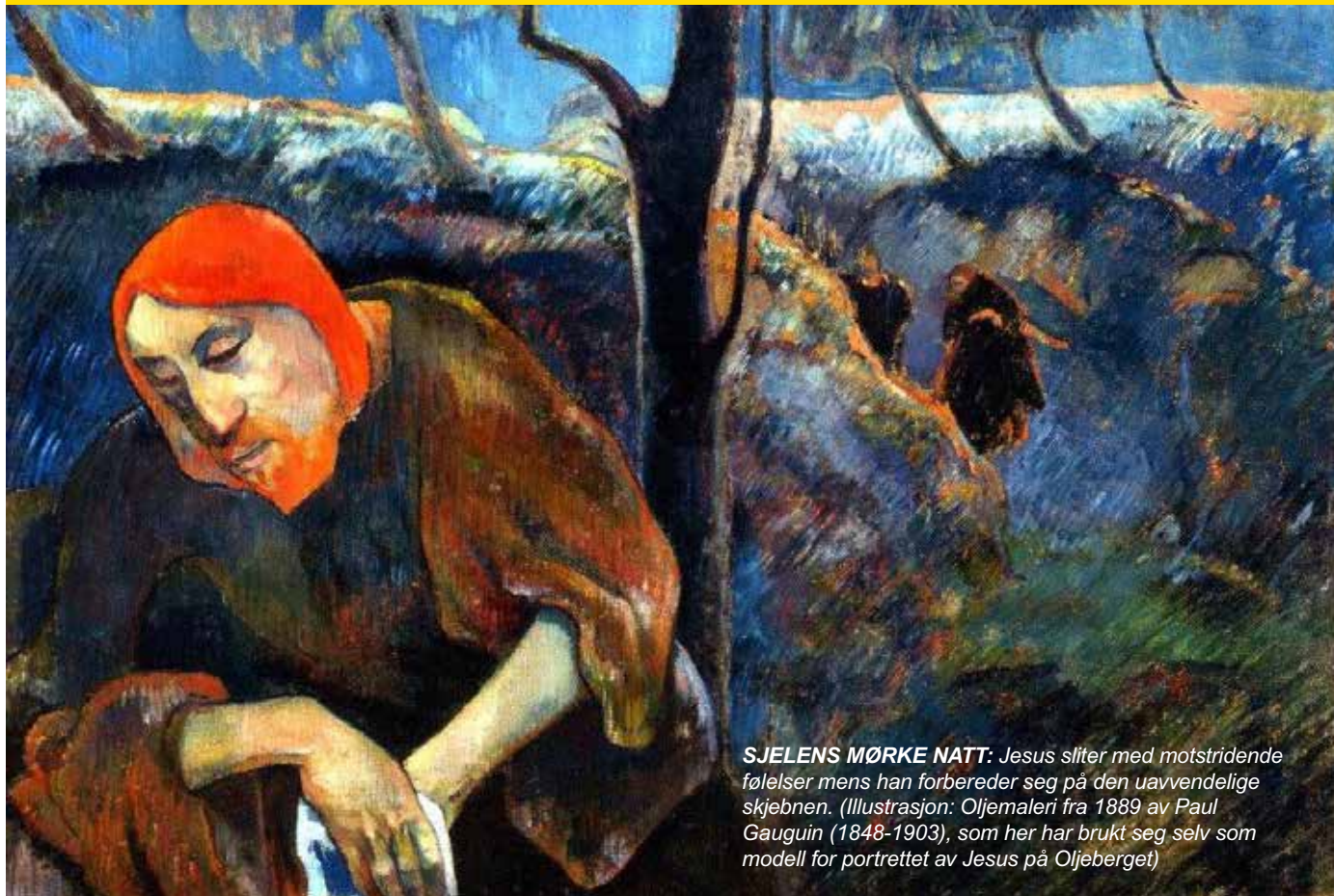

www.aasanemenighet.no

Kulturtipset

SJELENS MØRKE NATT: Jesus sliter med motstridende følelser mens han forbereder seg på den uavvendelige skjebnen. (Illustrasjon: Oljemaleri fra 1889 av Paul Gauguin (1848-1903), som her har brukt seg selv som modell for portrettet av Jesus på Oljeberget)

Jesu siste natt

Beethovens oratorium «Kristus på Oljeberget» er knyttet til påsken, og handler om Jesu smerte og indre kaos i Getsemane-hagen natten før han ble korsfestet.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Den store komponistens skrev sitt eneste oratorium høsten 1802, rett etter fullførelsen av det såkalte «Heiligenstadt-testamentet» – et dypt deprimert selvmordsbrev han adresserte til sine to brødre, og som ble funnet i etterlatenskapene etter komponistens død i 1827. «Bare kunsten har holdt meg tilbake fra å avslutte livet mitt» skrev han blant annet.

OMDISKUTERT TEKST

Oratoriets tyske libretto ble skrevet av Franz Xaver Huber (1760-1810), daværende redaktør for Wiener Zeitung, som tidligere hadde skrevet librettoen til Peter von Vinters opera «Das unterbrochene Opferfest».

Beethoven selv stilte seg senere ganske kritisk til stykkets noe ustø libretto. I et brev til Gesellschaft der Musikfreunde fra 1824 skriver han blant annet: «Ikke bruk tid på å diskutere

verdien av denne type dikt. Dersom det var opp til meg, ville jeg heller satt musikk til Homer, Klopstock og Schiller. Skulle noen av disse udødelige poeter by på problemer, så er de i det minste verdige det».

Forlaget Breitkopf & Härtel var enig i Beethovens kritiske vurdering av teksten, og fikk utført store endringer i librettoen. «Jeg vet at teksten er ekstremt dårlig, men til og med en dårlig tekst er brukt som en hel enhet, og da er det veldig vanskelig å unngå å forrykke den ved individuelle rettelser» protesterte Beethoven da han fikk den til gjennomsyn.

Jeg er enig med komponisten. Ordene er mer knagger eller veivisere for følelsene våre, for det er først og fremst musikken som griper oss. Tenk på Beethovens niende symfoni, der han nettopp brukte en tekst av Schiller i sluttkoret. Den praktfulle

SKREVET UNDER EN PERSONLIG KRISE: Beethoven komponerte sitt eneste oratorium høsten 1802, rett etter fullførelsen av et dypt deprimerert selvmordsbrev han adresserte til sine to brødre, og som ble funnet i etterlatenskapene etter komponistens død i 1827. (Illustrasjon: Portrett av Ludwig van Beethoven, malt i 1820 av Joseph Karl Stieler)

musikken som omslutter poetens ord hadde ikke blitt noe forringet om den var satt til en «dårlig» tekst.

EN MENNESKELIG JESUS

Så er det heller ikke lett for ettertiden å se hvorfor samtiden vurderte librettoen til «Kristus på Oljeberget» som dårlig. OK, her er noen litt anstrengte enderim – som her: «*Wir haben ihn gesehen / nach diesem Berge gehen / entfliehen kann er nicht / ja, seiner wartet das Gericht*» («vi så ham gå til dette fjellet, han kan ikke slippe unna, ja, retten venter på ham») – uten at akkurat det er noen sensasjon i klassisk musikk.

Kanskje det er så enkelt som at datidens kritikere hadde forventet et pasjonsdrama som fortalte hele Jesu lidelseshistorie. Oratoriet slutter i stedet med at Jesus aksepterer sin skjebne, og legger vekt på hans egen sjelekamp og beslutning i stedet for den senere korsfestelsen og oppstandelsen.

Verket anses derfor som en mer menneskelig skildring av Jesu lidelseshistorie enn andre settinger, for eksempel de av Bach. Og er det ikke slik, at i den dypeste fortvilelse så blir ord fattige? Sammen med den gripende musikken blir de

derimot levende, ja, det er som om dramaet åpner seg slik at vi kan leve med i den frykten Jesus kjenner på i påvente av den fryktelige torturdøden han snart skal utsettes for.

HOLY SONGS OF JOY

Urfremførelsen av oratoriet ble holdt på Theater an der Wien 5. april 1803. Kritikernes mottagelse etter premieren var blandet. *Zeitung für die Elegante Welt* skrev at oratoriet inneholdt «noen få beundringsverdige passasjer», mens *Frey müthige Blätter* skrev at stykket var «for kunstig i struktur og mangler uttrykksveve, spesielt i vokalmusikken».

Allgemeine musikalische Zeitungs anmelder var mer vennlig innstilt ni år senere: «*Fremst blant resultatene av denne prisverdige medmenneskelighet er varmen, friskheten, kraften og bredden som ikke kan la være å påvirke alle som hører arbeidet utført på en verdig måte, og som, gitt at de finner den rette disposisjonen i hjertet, vil tillate seg å bli beveget og begeistret*».

Stilmessig er stykket i slekt med opera, og når Engelen ankommer første gang, er det ikke vanskelig å høre inspirasjonen fra «Nattens dronning»-arien i *Tryllefløyten* (komplett med en høy D).

Sluttkoret «*Welten singen*» sammenlignes ofte med Halleluja-koret fra Händels «*Messias*». Det har oppnådd en viss popularitet på egen hånd, og fremføres ofte som et frittstående stykke av kor over hele verden – vanligvis i engelsk oversettelse:

*Hallelujah unto God's Almighty Son
Praise the Lord, ye bright angelic choirs
In holy songs of Joy.
Man, proclaim his grace and glory,
Hallelujah unto God's Almighty Son
Praise the Lord in holy songs of joy.*

Kilder: Wikipedia, tysk original-libretto til «*Kristus på Oljeberget*», plateanmeldelse i *Gramophone* (september 2000) av dirigenten Christoph Sperings tolkning av verket, samt det medfølgende cd-heftet til dirigent Helmuth Rillings tolkning fra 2014.

ANBEFALTE INNSPILLINGER: De to avbildete plateinnspillingene av «*Kristus på Oljeberget*» er begge trygge kjøp. Den ene (dirigert av Kent Nagano, 2003) har de mest kjente solistene, og regnes vanligvis som førstevalget. Selv holder jeg en knapp på den andre (dirigert av Helmuth Rilling, 2014), både på grunn av fremdriften («organisk» er ordet) og de praktfulle tolkningene av stykkets to mest populære arier: *Meine Seele ist erschüttert* (sunget av Keith Lewis i rollen som Jesus) og *Preist des Erlösers Gute* (sunget av Maria Venuti i rollen som Engelen).

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelse og bisettelse.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

Kirkens tilbud endres over hele landet

– Vi er opptatt av at folk fortsatt kan gå i kirken og søke ro og trygghet, men mange steder blir det ikke vanlige gudstjenester fremover, sier Atle Sommerfeldt, konstituert preses i Den norske kirke.

Kirken skal være til stede for folk, både i hverdagen og i den krevende situasjonen som nå har oppstått etter at utbruddet av koronaviruset ble til en pandemi. Mange gudstjenester er avlyst, og det legges flere steder begrensninger i forhold til ulike kirkelige handlinger, for eksempel gjennomføring av begravelse og dåp.

– Vi vil holde åpne kirker der det er mulig, sier Atle Sommerfeldt, og oppfordrer hver enkelt til å finne konkret informasjon på bispedømmets nettsider eller i kontakt med den lokale menigheten.

HOLDER ÅPENT DER DET ER MULIG: – Sjekk lokalt hvordan tilbudet er, sier Atle Sommerfeldt. (Foto: Hege Flo Øfstaas)

Kirken følger råd fra nasjonale, regionale og lokale helsemyndigheter. Det skal være trygt å delta på kirkens ulike arrangementer og aktiviteter. Den norske kirke ønsker å være aktivt tilstede for mennesker i alle livssituasjoner, og vil også nå gjøre sitt beste for å være tilgjengelig.

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTUN

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Påskens kulturelle langlesning

Askeladden i norsk musikkliv

«Jeg fant, jeg fant», ropte Askeladden i eventyret, og så puttet han sine funn i lommen til fremtidig bruk og nytte. «Jeg fant, jeg fant» sier også Harald Herresthal, og så setter han seg til skrivebordet slik at han snarest mulig kan få delt sin nye og spennende oppdagelse med flest mulig.

TEKST: LISE MCKINNON

Norsk biografisk leksikon forteller at kirkemusikeren, komponisten og forfatteren Harald Herresthal ble født 15. januar 1944 i Neuwied am Rhein i Tyskland, og vokste opp i Neuwied, Narvik og Vestfossen i Buskerud.

Videre kan vi lese: «*Harald Herresthal har fra 1970-årene vært en av de betydeligste initiativtakerne innen kirke-musikalsk virksomhet. Som professor ved Norges musikk-høgskole, som konsertgiver og som faglitterær forfatter har han vært en sentral aktør i utviklingen og fornyelsen av norsk kirkemusikk. Fra 1990-årene har han også arbeidet med norsk musikkhistorie på et bredere felt*».

Etter to siders oppramsing av hva han har bedrevet etter organist- og kantoreksamen i 1966 i Oslo begynner jeg å få pustebevis. Den samme følelsen fikk tydeligvis svensken som anmeldte Herresthals biografi om Ole Bull, som er på over 1000 sider, han ble «*nåstan svimfærdig. Få anar hur tidsödande och tålmodskrävande arkivarbete kan vara*» (Leif Jonsson, 2011).

«JEG FANT! JEG FANT!»

Nettopp dette er karakteristisk for hele Herresthals skribent-virksomhet: Et grundig «gravearbeid» og like grundige fotnoter der det trengs, opusfortegnelser, registre og kilde-angivelser, og ikke minst, han er alltid raus med takk til dem som har hjulpet i arbeidet underveis.

EN DYKTIG FORMIDLER: Bak «den faglitterære forfatteren» Harald Herresthal gjemmer det seg en ekte Askeladd som gledes-strålende roper «jeg fant, jeg fant!», og som virkelig evner å dele sin entusiasme med andre. (Foto: Norges Musikkhøgskole)

Så hvorfor presentere en sånn utvilsomt sprenslærd mann på et par sider i et menighetsblad? Jo, for bak «den faglitterære forfatteren» gjemmer det seg en ekte Askeladd som gledes-strålende roper «jeg fant, jeg fant!», og som virkelig evner å dele sin entusiasme med andre. Han har den gode lærers formidlingsevne, har spennende innfallsvinkler og et levende språk, artige sitater, et rikt billedmateriale og i tillegg en sjenerøsitet som varmer når han skriver om sine samtidige komponister.

Hvis Herresthal har en «feil», så er det at han skriver så fengende at slår man opp på en side for å finne en opplysning, så kommer man ikke ned på jorden igjen før der er gått en time eller to.

Karakteristisk for Herresthal er også at fra ett emne blir det gjerne «knoppskytinger» til andre. Etter å ha skrevet en biografi om den tysk-norske 1800-tallsmusikeren Carl Arnold og gullalderen i norsk musikk (1993), fortsetter Herresthal å arbeide med stoffet i boken «Med Spark i Gulvet og Quinter i Bassen. Musikalske og poetiske bilder fra nasjonalroman-tikkens gjennombrudd i Norge», også den utkommet i 1993.

I arbeidet med sistnevnte fante han stoff som kunne nyttes ved en annen anledning. I forordet til «Edvard Grieg med venner og uvenner. Tegnet og karikert» (1997) skriver han: «*En gjennomgang av vittighetsbladet Vikingen gjorde meg oppmerksom på at flere av karikaturtegnerne yndet å skildre scener fra musikklivet, og at musikk og musikk-instrumenter var en del av miljøet eller referanserammen for andre emner innen politikk og kulturliv*».

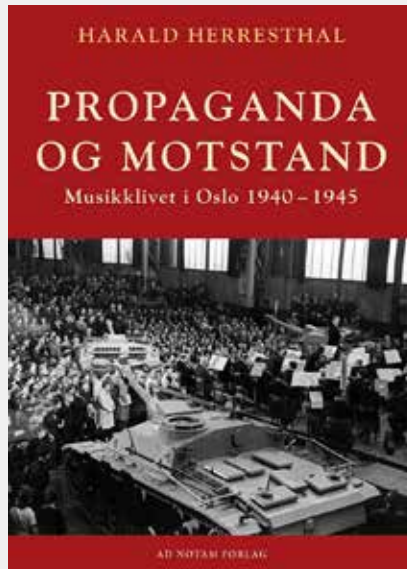
SKREV FIREBINDSVERK OM OLE BULL

Herresthal har skrevet mye om Ole Bull. I et intervju i Vårt Land i forbindelse med 70-årsmarkeringen i 2014 ble han spurt om hvorfor han hadde utgitt et firebindsverk om Ole Bull. «*Det var litt tilfeldig*», svarte han. «*Jeg skulle skrive noe om Edvard Grieg... og jeg dro til Valestrand hvor tippoldebarnet til Ole Bull holder hus. Men der kom jeg over skuffer og skap fulle med gamle noter og brev som ingen hadde sett etter Bulls død. Slikt opplever man ikke mange ganger i livet og jeg måtte bare samle sammen alt materialet jeg kunne finne*».

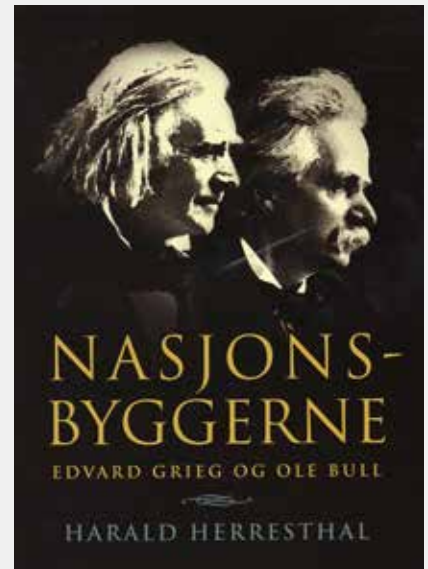
I 16 år reiste Herresthal og hans kone Anne rundt for å besøke alle de stedene Bull hadde vært. «Det har gitt meg et spennende liv», var kommentaren til dette. Etter firebinds-verket om Ole Bull (2006-2012), kom «Jorden rundt med Ole Bull» (2012), et hendig konsentrat av Ole Bulls liv og virke som han skrev for ungdom sammen med sin kone Anne.

ENGASJERENDE FAMILIEHISTORIE: Harald Herresthal har skrevet bok basert på hans egen familiehistorie. Moren hans var en ung Narvik-jente som ble forelsket i en tysk militær-musiker, og bodde hos sine tyske svigerforeldre da Harald ble født i 1944.

MUSIKKHISTORIE FRA KRIGENS DAGER: Harald Herresthals siste bok er en studie av hvordan det nasjonal-sosialistiske regimet brukte tyske og norske sangere, musikere og komponister i propagandafremstøt og hvordan det norske musikklivet satte seg til motverge.

KOMPONISTER SOM BYGGET NORGE: Harald Herresthals bok handler om Ole Bulls betydning for Edvard Griegs kunstneriske utvikling og om de to komponistenes rolle som nasjonsbyggere.

BROBYGGER OG DØRÅPNER

Om Harald Herresthal kan det kanskje sies at han både har et norsk askeladdøye som betrakter de nære omgivelsene og et som tolker og ser med et kontinentalt oversiktsblikk. Et hovedemne hos Herresthal er beskrivelsen av spenningen mellom de innvandrete utenlandske musikere med sin europeiske kulturbakgrunn stilt overfor den nasjonale egenart de møter. Altså brobygging, med andre ord.

Et annet emne er døråpner. En liten bok med nettopp tittelen «Døråpneren» kom i 2012. Her beskrives både et langt vennskap mellom to «kruttønner», virtuosene Ole Bull og Franz Liszt, og hva de gjorde for å oppmuntre yngre, norske musikere. Igjen kommer hans målsetting tydelig frem i forordet: «*Ole Bull var en av 1800-tallets største fiolin-virtuoser. Gjennom sitt virke og sin posisjon inspirerte han andre norske musikere og forfattere til å skape kunst av internasjonalt format, og han ble en døråpner for norske musikere og komponister som ville nå utover Norges grenser med sin kunst.*»

Det samme sier han gjaldt klavervirtuosen Franz Liszt, som brukte sin posisjon til å hjelpe frem talenter fra land utenfor de etablerte musikknasjonene Italia, Frankrike og Tyskland. «*I likhet med Bull ble Liszt en døråpner for norske komponister*» skriver han.

Blant de største døråpnerne står for øvrig Herresthal selv med sitt utrettelige arbeid for norsk musikk og våre dagers norske komponister. Han har vært medarbeider for «Norsk Musikkhistorie» i tre bind, vært bidragsyter til utgivelser av de to store internasjonale musikkleksika (det engelskspråklige «Grove» og «Die Musik in Geschichte und Gegenwart» –

hvor han hadde hovedansvaret for artiklene om norske komponister), skrevet artikler, holdt foredrag og vært utøvende musiker.

KULTURHISTORIKER, KIRKEMUSIKER OG KOMPONIST

Herresthal fikk erfaring som organist i flere menigheter før han begynte å arbeide ved Norges musikkhøyskole i 1973. I årene 1969-1988 var han musikkritiker for Aftenposten. Han har gitt ut flere bøker om norsk musikk på utenlandske forlag.

Kanskje er det flere som får åndenød når vi kommer til dette sitatet fra Norsk biografisk leksikon: «*Han har vært medlem av en rekke musikkutvalg innen Festspillene i Bergen, Kirkefestspillene i Kristiansand, Utenriksdepartementet og Norsk Kulturråd, og han arbeidet med flere nordiske og internasjonale konferanser, utstillinger og utgivelser.*»

Men kirkemusikeren, hvor ble det av ham? Jo, han var selvfølgelig der også. Han var med i utvalget for Norsk salmebok (1985), hvor åtte av hans melodier er med, blant annet til tekster av Eivind Skeie og Svein Ellingsen. Videre har han komponert melodier til salmer i finske, svenske, danske, tyske og amerikanske salme- og sangbøker og andre kirkesamfunns sangbøker. Norsk biografisk leksikon navngir bare to komposisjoner; *Brenn, hjerte, brenn* (1979) og *Alle store har vært små* (1986).

Om hvordan og hvorfor han begynte å komponere forteller Herresthal i et intervju i forbindelse med 70-årsdagen. Da sønnen Peter skulle få sin fireårsbok, syntes ikke faren melodiene til barnesalmene var noe særlig. «*Jeg tenkte: Hvorfor ikke lage proffe melodier også til barn? Som også*

kan synges av voksne? Det var slik jeg startet å komponere» (Vårt Land 17. januar 2014).

På spørsmål om hvorfor han valgte å utdanne seg til kirke- musiker, fortalte han at han hadde vært med i ungdoms- arbeidet i en menighet hvor hans onkel Per Nordsjø var prest: «*Han trengte noen til å spille orgel. Det var morsommere å lede an på orgelet enn å telle takter i et orkester*».

Men for å vende tilbake til forfatteren, så har han, ifølge Norsk biografisk leksikon, skrevet «*flere viktige oversikts- artikler om et emne der den norske litteraturen har vært meget sparsom, samlet i Koralen og salmesangens historie i boken En ny sang for Herren*». Og selvfølgelig har han skrevet om andre norske kirkemusikere: Conrad Baden, Arild Sandvold, Egil Hovland og Knut Nystedt. Og ja, i 2007 ga han ut «Musikkens verden. Den klassiske musikkens historie» på over 600 sider. Der er han eneforfatter.

EN TSJEKKER I NORSK MUSIKKLIV

Herresthal har også gitt flere bidrag til Trolldhaugens skrift- serie. Her skal bare nevnes artikkelen «Ferdinand Schediwy og tsjekkere i norsk musikkliv», fordi den behandler et av de motivene han er mest opptatt av, nemlig møtet mellom ulike kulturer og bygging av nasjonal identitet.

Schediwy kom til Bergen hvor han ble konstituert som byens siste stadsmusikant i 1837. Senere ble han kantor og dom- organist, og fra 1850 også musikk lærer på Tanks skole – hvor Edvard Grieg ble en av hans elever.

Dessverre er det ikke plass til å fortelle alle de morsomme anekdotene som Herresthal gjengir om originalen Schediwy. Men avslutningen formulerer kort og greit et av hoved- motivene til Herresthal:

«*Musikere fra Böhmen og Mähren kom fra land der musikken allerede spilte en rolle i den nasjonale identitets- utviklingen. Både direkte og indirekte kom de til å virke inspirerende på de norske komponistene. Arthur Reicha påvirket Waldemar Thrane, og i Bergen dannet innsatsen til Carl Scharr og Ferdinand Schediwy på hver sin måte utgangspunktet for Edvard Griegs nasjonale oppgave – å virkelig forløse den norske tonen*».

«EN FAMILIE I HJERTET AV EUROPA»

Den boken av Herresthal som vil være av videst og mest generell interesse er etter min mening «Min mor valgte meg. Et krigsbarns familiehistorie». I et intervju til 70-årsdagen i 2014 uttalte han at han hadde lenge hatt lyst å skrive historien om den unge norske jenten fra Narvik og den tyske militærmusikeren som forelsket seg og som ventet barn, med alle de komplikasjoner det både følelsesmessig og praktisk innebar i den tiden.

Dette er ikke bare en bok om livslang kjærlighet, det er en mye videre slekts- og kulturhistorie. Første kapittel er kalt «Herresthal. En familie i hjertet av Europa». Her forteller han om faren, Heinz, som var en kjent restaurantmusiker i mellomkrigstidens Tyskland. Så går boken over til å omtale slekten til moren, Bjørg, født Nordsjø, som var lillesøsteren til den kjente sangeren Egil Nordsjø.

Boken har med mye om musikklivet i Narvik – foruten

krigshistorie fra «innsiden» både i Norge og senere i Tysk- land, da Bjørg måtte reise dit for å bo hos sine svigerforeldre hvor Harald ble født i 1944.

Begge Bjørgs foreldre var lærere og svært aktive i byens musikkliv. Peter Nordsjø hadde dannet et guttekor som ble berømt, men han kritiserte nazistenes nyordninger i skole- verket så skarpt at han ble forvist fra byen. Mens han var borte, utviklet kjærlighetsforholdet seg mellom yngste- datteren Bjørg og Heinz Herresthal.

BLE GIFT UTEN FREMMØTE

Heinz ville gifte seg med Bjørg, men Wehrmachts forordninger tillot ikke ekteskap med utenlandske kvinner så lenge krigen pågikk, uten etter helt spesiell søknad hvis det dreide seg om «rasemessig beslektede personer». En slik søknad ble endelig sendt til Hitlers kontor i Berlin og innvilget for Heinz' ved- kommende. Men da Heinz skrev til Bjørgs far og ba om hans datters hånd, var svaret «kun over mitt lik».

Det ble bestemt at den beste løsningen ville være at den snaut 20 år gamle gravide Bjørg skulle foreta den lange, kronglete, og farefulle reisen til sine tilkommende svigerforeldre i Tysk- land. Hun ble tatt godt imot av Heinz' familie, og så begynte tilpassingen til en helt fremmed tilværelse. Selve «fjerngifter- målet» er så pass sært at Harald skal få fortelle om det selv:

«*Heinz hadde nesten begynt å oppgi håpet om at ekteskapet med Bjørg skulle gå i orden. Det var gått fem måneder siden Bjørg hadde født ham en sønn, og han hørte fortsatt ingen- ting. Men da han minst ventet det, kom beskjeden: 'De skal bli gift i dag' sa major Hesse om morgenen den 14. juni 1944. Heinz fikk beskjed om å stille opp på militærkontoret i full uniform, med stålhjelm og nypussede støvler (...) Ved fremmøtet ringte majoren til Stadesamt i Heddesdorf. Deretter måtte Heinz underskrive et papir, og så var ekte- skapet inngått. Senere fikk Heinz vite at Bjørg overhodet ikke hadde vært til stede på kontoret i Heddersdorf under seansen. Alt var gått så fort at han nesten var sikker på at hun ikke hadde fått vite at hun var blitt gift før flere dager senere*».

KOM TIL NORGE I 1956

Boken er velskrevet og interessant og varmt anbefalt fordi den ikke bare er en familiehistorie, men musikkhistorie og en beskrivelse av krigsårene og de problematiske etterkrigsårene sett både fra norsk og tysk side.

Harald Herresthal slutter boken med året 1956 (det var mor- faren som valgte et norsk kongenavn til gutten, så familien ble forsonet til slutt). Han flyttet med foreldrene til Norge i 1956, der Heinz fortsatte sitt virke som musiker og musikk- pedagog i Vestfossen hvor de slo seg ned.

For enkelte mennesker later døgnet til å ha mer enn 24 timer. Herresthal har tydelig vist at han ikke bare har arvet begge foreldrenes musikalske gener i rikelig monn, men også de to slektenes store arbeidskapasitet.

I eventyret klarte Askeladden å målbinde prinsessen. Ingen har imidlertid klart å målbinde Herresthal. Så sent som i mai 2019 kom hans nyeste bok «Propaganda og motstand. Musikklivet i Oslo 1940-1945».

Glimt fra bibelhistorien

Hvem var Moses?

«Loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.» (Joh. 1,17). Denne kontrasten finner vi gjennom hele Det nye testamentet. Moses var den store troshelten i Det gamle testamentet, men i Det nye testamentet overstråles han av Jesus, Guds endegyldige representant.

TEKST: ROLF RASMUSSEN, SENIORPREST I ÅSANE MENIGHET

JESUS, MOSES OG ELIA: Peter hadde med egne øyne sett Moses og Elia møte Jesus på forklarelsens fjell. (Illustrasjon: Maleri fra 1865 av Carl Bloch).

Moses var født hebreer, men vokste opp ved Faraos hoff som pleiesønn for Faraos datter. I voksen alder ser han sitt folks utsatte situasjon, og i solidaritet foretar han et drap på en egypter som plager en israelitt. Dermed må han rømme fra landet, og drar helt til Midjan ved Akaba-bukten. Her treffer han presten Jetro, som blir svigerfaren hans.

Mens han passer Jetros småfe, får han se et merkelig syn: en tornebusk som

brenner, uten å brenne opp. Da han går nærmere, kommer en stemme ut av busken som sier: «Kom ikke nærmere! Ta dine sko av deg! For det stedet du står på, er hellig grunn» (2. Mos. 3,4). Så sa Herren: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud» (2. Mos. 3,5). Moses får så oppdraget å føre Israelsfolket ut av Egypt, og får gå i et nytt navn: «Gud svarte Moses: «Jeg er den jeg er. Slik skal du svare israelittene: 'Jeg er' har sendt meg til dere» (2 Mos. 3,14)

Moses har først lite hell med å spørre Farao. Etter mange forespørsler der Farao stadig nekter folket å dra (Egyptens syv plager) kommer folket endelig av gårde. Farao angrer nok en gang på at han har tillatt dette, og drar etter med sin hær. Ved bredden av Sivsjøen når de igjen israelittene, som synes fortapt.

Men Moses får beskjed om å rekke sin hånd ut over sjøen, og underet skjer: vannet viker unna, og folket kan unnsnippe ved å gå på bunnen. Da egypternes hær forsøker å følge etter dem, slår vannet tilbake og drukner alle. Israelittene er reddet. Det glemte de aldri; det gikk inn i deres kollektive minne: Gud reddet dem ved hjelp av det Moses gjorde.

Da de nådde fjellet der Moses hadde fått sitt kall, sluttet folket en pakt med Gud. Moses tok imot de ti Lovens bud, og folket erklærte at de ville holde dem. Med blodet av okser skvettet på alteret og på folket ble pakten sluttet. Men det varte ikke lenge før folket viste seg å være en vrangvillig

størrelse. Mens Moses var på fjellet samlet de inn gullet sitt, smeltet det om, laget en gullkalv og tilba den.

Moses ble rasende da han kom ned og fikk se dansen rundt gullkalven. Gud var også skuffet, og lurte på om han måtte begynne med et nytt folk, som kunne ha Moses til stamfar. Nei, sa Moses, det må du ikke gjøre – da vil hele underet ditt ved Sivsjøen se ut som en meningsløshet (2. Mos. 32,7-14). Dermed ble folket reddet igjen, denne gang på Moses' bønn.

Det skulle ikke mangle på vanskelige episoder gjennom ørkenvandringen. Hvor skulle de få mat fra? Gud ordnet med en slags spiselig dugg som kom hver natt. De kalte det for «Hva er det?» (Ma nah?). Det mettet, men var ensformig kost. Hva med vann på ørkenferden? Moses måtte kalle frem det skjulte grunnvannet fra klippene med sin stav.

Når vandringen dro ut i årevis, var det mange som begynte å lengte tilbake til Egypt – der hadde de i alle fall hatt mat og drikke, selv om de var egypternes slaver. Da var Moses mang en gang like ved å gi opp (4. Mos. 11,10-15). Men Gud sørget for kjøtt i form av vaktler som fløy til leiren i store flokker, så de kom seg videre.

Og da Aron og Mirjam, bror og søster til Moses, våget å kritisere ham, ga Gud dem svar på tiltale: «Slik er det ikke med min tjener Moses. I hele mitt hus er han den mest betrodde. Ansikt til ansikt snakker jeg med ham, i klare syn, ikke i gåter, Herrens skikkelse ser han. Hvorfor var dere ikke redde for å ta til orde mot min tjener Moses?» (4. Mos. 12,7-8).

vMot slutten av vandringen (og sitt liv) kom Moses med en merkelig profeti: En gang skulle Gud igjen løfte opp en profet som skulle være like stor som Moses (5. Mos. 18,15-19). Selv fikk han ikke komme inn i det lovede land; han døde utenfor, i landet Moab. Men folket glemte aldri denne profetien.

Da døperen Johannes sto frem, var dette et av spørsmålene han fikk: Er du Profeten? (Joh. 1,21) Men det nektet han. Peter derimot visste bedre: Dette handlet om Jesus! (Apgj. 3,20-26). For Peter hadde med egne øyne sett Moses og Elia møte Jesus på forklarelsens fjell: «Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. Da ble han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset. Og se, Moses og Elia viste seg for dem og snakket med ham» (Matt. 17,1-3, se også 2. Peter 1,16-18).

Og Hebreerbrevet slår fast det som ble kirkens konklusjon: Moses var en stor og tro tjener for Gud – men Jesus var Gud selv, så lovprisningen hørte ham til (Hebr. 3,1-6).

Stykket er en forkortet/tilpasset versjon av seniorprest Rolf Armand Rasmussens foredrag på Rasteplass høsten 2019.

Tillit, trygghet og troen på det gode

Jeg hørte forleden at Norge ligger på verdenstoppen når det gjelder det å ha tillit til hverandre. En flott topp å havne på – og virkelig noe å leve opp til.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

TILLIT OG TRYGGHET: Bildet er fra sommeren 2000, og viser skribentens barnebarn Håkon sammen med hunden Zana. (Foto: Thrude Deisz).

Dette med tilliten gjelder ikke bare i forholdet til familie, venner og naboen – vi har så menn tillit til våre medmennesker generelt: våre idrettsfolk doper seg ikke, politiet er ikke korrumpert, og folk flest lar seg ikke bestikke.

Nordmenn er tidligere rangert blant de lykkeligste i verden. Lykke og tillit er antakelig horn på samme bukken – i alle fall er det slett ikke utenkelig at det ene er en følge av det andre, uansett hvordan man snur på det. Men – uten å hovere – vi har vel alltid hatt en slags idé om at vi tilhører et ærlig folkeferd. Til å stole på. Som stiller opp.

Kanskje har vi tatt det som en selvfølge, fordi det var en del av barnelærdommen – noe vi er oppdratt til og har hatt gode erfaringer med, og som har gitt oss trygghet og god ballast i livet. Jeg tror at det er denne arven fra våre forfedre, som tross tøffe levevilkår og lange arbeidsdager likevel hadde overskudd til å være tydelige; lære oss forskjell på rett og galt, høviskhet og folkeskikk – den har definitivt vært med på å skape våre idealer, og gjort landet vårt til det det er i dag.

Håvamål har faktisk også en rekke gode råd for mellommenneskelig atferd, men fremfor alt er «De ti bud» glimrende

leveregler for oss, den gang som nå – og enten man er en kristen eller ikke.

Det var i 60-årene. Vi hadde besøk av et eldre amerikansk ektepar jeg var blitt kjent med på «Gamle Bergen» året før. De hadde vært en tur til byen på egenhånd, og kom tilbake aldeles fortvilet og uten lommebok. Politiets hittegodsavdeling ble fluksens kontaktet. Etter litt venting kunne en fornøyd stemme fortelle at jo, de nettopp hadde fått inn en lommebok. Den hadde ligget på en benk i Byparken. Lommeboken ble hentet, og ikke en krone manglet.

Våre overveldete gjester vekslet mellom vantro, voldsom begeistring og dyp takknemmlighet. De var forvisset om at noe lignende aldri kunne ha skjedd i noe annet land i verden.

Før het det jo at «et ord er et ord og en mann er en mann». Det er heller ikke så lenge siden man sa at et muntlig løfte er like bindende som et skriftlig. Juridisk gjelder ikke det lenger.

Det hevdes også at vi er verdens mest naive folkeferd. Kanskje det er en luksus vi kan tillate oss fordi vi har anledning til det? Men blir man lurt mange ganger så gjør det noe med oss.

Likevel tror jeg at folk stort sett er ærlige og vil hverandre vel. De fleste erfarer at vi kommer lenger med positiv og vennlig imøtekommenhet enn kjølig avmålt, forutinntatthet og mistro.

Dessuten er det å kunne stole på noen og bli stolt på dyrebare gaver fra oven. Så er det en desto større ugjerning å foreta seg noe som ødelegger tilliten.

Barn er i utgangspunktet tillitsfulle. De stoler betingelsesløst på dem de er glade i. Jeg har alltid trodd det er derfor det heter at vi må bli som et lite barn igjen for å komme inn i Guds rike, det vil si for å tro.

Påskevandring på Korsets veg

JESUS DØR PÅ KORSET: De talende uttrykkene på skulpturene gjør dette spesielt gripende å se på.

Gozo har en attraksjon du ikke finner omtalt i guidebøker. Merkelig egentlig, da dette er en tur i motbakke som jeg for min del ikke glemmer.

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

Malta og Gozo – de to største øyene i øyrepublikken Malta – har svært mange kirker og såkalt hellige steder. Flere enn noe annet land per kvadratkilometer har jeg lest. Under et besøk her er besøk i kirker og katedraler så absolutt et must. Vakre er de, enorme er de også, mange av dem.

Det er under et besøk på Gozo i en av de største, Ta' Pinu, at vi kommer over en liten veg som ikke sto i guideboken. Det er korsets veg, «via crucis». Vi var med et vennepar, og som alle som har reist sammen med venner vet, så er en ikke alltid helt enige i hva en skal bruke mest tid på. Derfor var det litt vanskelig da vi begynte å gå denne smale vegen, en slags kjerreveg, for å få bedre utsikt over Gozo, for den gikk i høyden, opp mot et lite fjellplatå.

Alle ønsket utsikten, men var det for langt å gå, og ble det for tøft i solen? Vi hadde allerede sett de første statuene og hadde veldig lyst til å vite hva dette var og hvor det endte, så vi ble nok litt vel ivrige til å fremme vårt syn: dette må vi se! Det gjorde vi, men kunne ikke bruke så mye tid her som vi skulle ønsket.

I disse kalde hvite statuene trer selve handlingen frem. De nedlatende og spottende romerske soldatene. Jesus med tornekrone og skiltet «Jødenes konge» rundt halsen. Jeg ser hendene som spikres fast. Jeg ser handlingen utføres. Og det gjør så vondt.

Det lille fjellet – det er jo ikke høye fjell på Gozo – var mer en ås som besto av kalkstein, til dels lite omdannet enkelte steder. Vi fant ofte fossiler som vi lett kunne se hva var. På vegen opp til dette platået slynget kjerrevegen seg rundt åsen til den nådde toppen som var helt flat. Utsikten var enorm! I midten av platået var det bygget et amfiteater som blir brukt under kirkelige arrangementer. Her var det nærmest som et stort alter som svevde over og holdt det under oppsyn.

STERKE FØLELSER

Det er bratt å gå. Det er varmt. Vi ser at statuene har tall og et lite skilt med en kort tekst på maltesisk. Statuene er høye – tre ganger høyere enn oss, minst. De består av to til seks personer etter motiv. De er enkle. Ved første øyekast ikke så spesielle. Ved nærmere ettersyn ser vi at de uttrykker følelser. Sterke følelser på godt og vondt.

Vi går og går. Vi tar bilder. Vi skjønner ikke teksten på statuene, men aner hva det er. Vi ser Jesus i Getsemane, under det siste måltidet, sammen med disiplene, med Maria. Etter hvert går det opp for oss at det er påskens budskap vi ser. Eller rettere, statuene viser det som skjer, i den rekkefølgen det skjer. I landskapet. Som regel på siden og over vegen slik at vi ser opp på dem.

Statuene er plassert i naturen, ingenting er endret for at de skal se penere ut. Her er stein, kaktus og nakent landskap. Solsvidd. Tørt. Er det stor kunst det vi ser? Vi vet ikke. Vi har sett så mye; gullkledde overdådige skulpturer, malerier og innredning i de mange kirker vi har besøkt. Vakkert, å ja. Rører det oss, beveger det oss? Ikke egentlig. Det er for voldsomt. Iblant nesten på grensen til det vulgære i all sin overdådige prakt.

På denne vegen, i solsteiken – marmoren skinner så det gjør vondt i øynene – her skjer det noe. Om du aksepterer påskens innhold: Ja. Jeg ser hva som skjedde, hva som bokstavelig talt skjedde. I disse kalde hvite statuene trer selve handlingen frem. De nedlatende og spottende romerske soldatene. Jesus med torne-kronen og skiltet «Jødernes konge» rundt halsen. Jeg ser hendene som spikres fast. Jeg ser handlingen utføres. Og det gjør så vondt. Jeg ser kvinnene ved graven. Så dødt, så trist. En av dem tankefull. To som forsøker å trøste hverandre. Dette er graven. Dette er døden. Dette er håpløsheten i all sin gru.

FRA GRAVEN TIL OPPSTANDELSEN

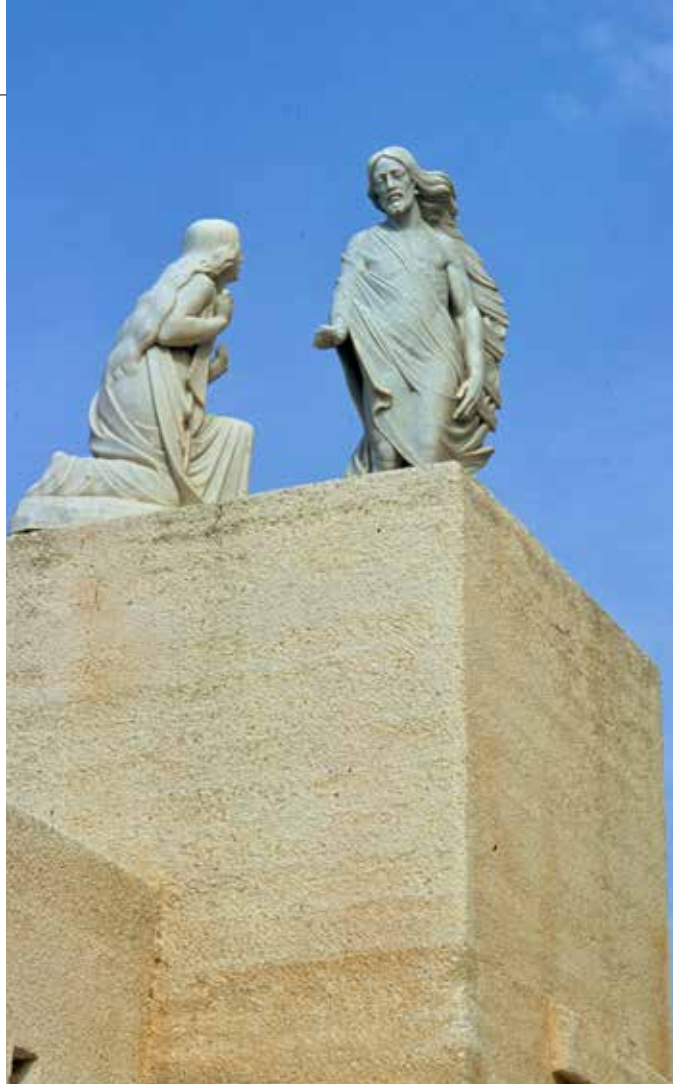
Vi er oppe. Toppen av åsen gir oss en eventyrlig utsikt. Skilt nr. 14, på statuen «Fra graven til oppstandelsen», den ruver over platået, over amfiteateret. Det er påskedag. Det er noe opphøyet over det, der statuen nesten flyter over alt det som er skjedd før. Hvordan skulptør Alfred Camilleri Cauchi har klart å få frem disse følelsene i den kalde marmoren! Bildene gjør at jeg kan se på dem nøye. Kjenne på det som skjedde.

For meg har denne vegen kommet tilbake i minnet mange ganger. Dette var egentlig første gang det virkelig gikk opp for meg hvor forferdelig det var, det som skjedde. For dem som deltok, men ikke hadde regien. Hvor smertefullt det var. Så uendelig trist og uforståelig for dem som ble direkte berørt den gangen.

Og jeg tenker – er det fordi jeg ikke tar meg tid til å ta det inn over meg? I hjertet mitt, i tankene mine? Kan påskemorgen bli riktig det, påskemorgen!, om jeg ikke tar dette inn over meg som noe som faktisk skjedde? Korsets veg skjer ikke bare – lever ikke bare – i Bibelen. Den er faktisk en veg jeg kan gå.

ET STED FOR ENIGHET OG BØNN

Senere har jeg funnet ut at statuene er laget i hvit carraramarmor og ble plassert her tidlig på 1980-tallet. De er laget i Italias «Lille Athen», Pietra Santa. Denne lille byen i Toscana har svært mange statuer i marmor og bronse, derav kallenavnet. Statuene er basert på Alfred Camilleri Cauchis

OPPSTANDELSEN: Jesu' uttrykk er så fylt av smerte og kjærlighet at jeg fortsatt gripes av det, selv om det er flere år siden jeg besøkte Gozo.

design. De er 14 i alt, statuer som synliggjør påskens budskap like fra nattverdsmåltidet. På platået, på toppen, over amfiteateret, viser den siste statuen Jesu himmelfart.

En søndag hver påske arrangeres en pilgrimstur til Korsets veg. Den foregår i skumringstimen; gammel og ung går med lys og lykter opp til toppen. Stemningen er magisk, selvsagt, på grunn av temaet, men du får nok også en utrolig fin opplevelse av stedet og landskapet rundt denne kvelden.

Hvordan ble denne vegen til? Ifølge de lokale bodde det en hellig mann, Frangisk Portelli fra Gharb her på slutten av 1800-tallet. Han hevdet at han en dag hørte stemmen til Jomfru Maria komme fra bak et bilde av henne i kirken sin. Hun ba ham om å tilbe henne ved å gjøre en pilgrimsvandring. På slutten av 2. verdenskrig begynte tilhengere å foreta pilgrimsvandring opp denne åssiden som et tegn på bot og anger. Stien ble til som en Korsets veg for pilgrimer.

Etter at vi var her er det kommet til en hage: Gholja Ta' Ghammar. Den skal symbolisere og være et sted for enighet og bønn, særlig i forbindelse med påsken. Denne bibelske hagen har endemiske trær, det vil si trær som finnes på Gozo, som granatepletrær, sypresser og tamarisk. En ny del av hagen ble nylig innviet som Fredshage. Den består av 50 oliventrær. Dette treet symboliserer fred. Det hevdes at flere av trærne i Getsemanehagen (fra hebraisk «gat shemanim», som betyr «oljepresse») i Jerusalem kan dateres til Jesu tid.

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg? Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN

Hellige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

JANUS
NORWAY
since 1895

Foto: Lukas Kaffer

PÅSKE

Budskap om frelse
nytt liv og glede.
Himmelens Herre
som er til stede.

Nattverd og dåp
gir oss nytt håp.
Herlig er livet
som er oss givet.

Knopper som brister
frø som gror,
naturen som våkner
til liv på jord.

MARIANNE HÆGGLUND

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send VIPPS til 13130 (valgfritt beløp)

Send SMS "BK VENN" til 2210 (kr. 100)

Denne våren har budt på fine samlinger for både små og store

TEKST: MENIGHETSPEDAGOG KRISTINE BECH-SØRENSEN

TÅRNAGENTER UTFORSKER KIRKEORGELET:
18 ivrige agentbarn fikk blant prøve seg på orgelet – og gå gjennom den trange orgeltunnelen.

Ett-åringene har boltret seg inne i kirkerommet, mens de fikk suge til seg kirkerommet gjennom alle sansene sine, mens toåringene har lagt ut på vandring sammen med Arne prest for å finne Krølle-lammet som hadde forvillet seg bort.

Langt inne i prekestolen hadde Krølle hengt seg fast, mens sauemamma (spilt av en Lys våken-jente) brekte i vei. Til sist fant barna både lam og mamma-sau. Stor var gleden over å få Krøllelammet opp i armkroken. Slik er det Jesus leter etter oss.

Barn døpt våren 2016 har vært invitert på ulike gudstjenester til å hente 4-årsboken sin. Den første i et forrykende stormvær. Men innendørs var det varmt og godt. Ivrige fire-åringene deltok aktivt fra først til sist og satte et festlig preg på familie- og dåpsgudstjenesten 9. februar.

Lys våken for 11-åringene samlet 18 barn. For 11-åringene er det en spesiell opplevelse å utforske kirken, for så å kunne kripe ned i soveposen inne i kirkerommet når det nærmer seg leggetid. Det er ikke småtterier en 11-åring tar med seg hjem etter en slik overnattingshelg i Åsane kirke. Mange minner festner seg.

For noen av disse 11-åringene endte det opp med å bli dobbelt trosopplæring denne våren. I etterkant ville noen av barna gjerne være med å hjelpe til på breddetiltak for de yngre barna. Både ett-, to- og åtte-åringene har møtt noen ivrige litt eldre Lys våken-barn. Å forberede seg på frivillighet i menighetens arbeid er til og med en av trosopplæringens mange målsettinger.

Tårnagent-helgen samlet også 18 ivrige agentbarn, som utforsket kirkebygget vårt høyt og lavt. De fikk også høre Rolf

prest fortelle den dramatiske historien om den gangen da gamlekirken brant ned til grunnen. For ivrige og nysgjerrige agenter er det litt av hvert å fordype seg i. Og barna haglet da også løs med alle spørsmålene sine.

Planlagte TOL-arrangementer (kan bli avlyst)

- **Sang, sal, scene:** Torsdag 16. og søndag 19. april blir det «Sang, sal, scene» for 10-åringene. Alle barn født i 2010 får brev i posten med invitasjon til å være med og lage en påskemusikal sammen med barnekoret Sing It under kantor Gerd Inger Yddals og dirigent Kristin Utles ledelse. Påskens drama iscenesettes i takt, tone og farge med mulighet for sang, dans, drama og eventuell billedmaling. Resultatet får vi oppleve under barnas påskekudstjeneste søndag 19. april. En kan gjerne ha med seg en kompis født året før eller etter. Husk påmelding på menighetens hjemmeside: «Påmelding 10-årsamling 16. og 19. april».
- **Vill vakker vandring:** Tirsdag 21. april blir det Vill vakker vandring med 12-åringene. Bli med på en spennende friluftsdag sammen med speiderne, der alle får oppleve mestring ute i naturen! Vi skal lage bål, spikke pinner og lage egne pinnebrød og grille pølser over bål. Vi skal observere og undre oss over det som skjer i naturen. Vi blir også kjent med historien bak Den Trondhjemske postvei og Magnusløa-kapellet. Barn født i 2008 får invitasjon i posten til dette opplegget. En kan gjerne ta med seg en litt yngre eller eldre kompis. Meld deg på via hjemmesiden: «Påmelding: Vill vakker vandring 21. april».

På konfirmantleir i London

Sjømannskirke-konfirmantene fra Åsane fikk innholdsrike dager på årets London-tur, med mange inntrykk både fra turene i byen, musikal, ulike gudstjenester og kveldssamlingene på Sjømannskirken.

AV JON ZIMMERMANN

MER ENN EN KONSERT: Høy lyd med dyp bass, lyseffekter, og imponerende scenografi gjør dette til en stor konsertopplevelse for mange av oss. Likevel står både forkynnelse og bønn sentralt, og det er ikke vanskelig å gjenkjenne en brennende iver og visjon om å nå ut med evangeliet. Dette gjør Hillsong til mer enn en konsert.

Sjømannskirken har i flere år arrangert konfirmantleirer i London for de som ønsker seg Sjømannskirken som interessegruppe. Programmet de dagene det varer er rikholdig, og begynte i år med at de fikk oppleve gudstjenestefellesskapet Hillsong.

Dette har sitt utspring i Australia, og med røtter i pinsebevegelsen er det et ganske så annerledes gudstjenestefelles-

skap enn det vi er vant med fra Åsane kirke. Menigheten står, løfter hendene i været, klapper, jubler, hopper og danser. Mange er i en ekstatelignende tilstand der de står rundt omkring vår konfirmantgruppe – som sitter litt beskjedne og preget av inntrykkene.

Dagen etter var vi rundt for å se byen: Big Ben, London Eye, Trafalgar Square, Buckingham Palace og mye, mye mer. Været er ikke på vår side denne dagen, men som en konfirmant sa til meg i et øyeblikk hvor jeg uttrykte min misnøye med regn og vind: «Er du fra Bergen, så tåler du regn, og jeg vil heller gå rundt våt i London enn i Bergen». Og med de ordene trasket konfirmanter og ledere rundt i den store byen med regnvått hår og våte sko.

Etter mange timer med byvandring var det tid for kveldssang i Westminster Abbey, en liten kveldsgudstjeneste i høykirkelig stil hvor korgutter og prester synger bibelske salmer og messer liturgiske ledd. Stemningen i den store katedralen er helt spesiell. Arkitekturen med de mange søylene og det høye taket fyller i hvert fall meg med en stor ydmykhet.

Her har mennesker i flere hundre år samlet seg det vi skal få være med på denne kvelden. Dette er i den andre enden av «skalaen» i forhold til gårsdagens opplevelse med Hillsong – men ikke noe mindre imponerende eller storslått av den grunn.

Vi fikk også med oss musikalen «Les Miserables». Fortellingen skildrer kampen for likhet og bedre kår for de fattige i Frankrike i den første delen av 1800-tallet. Budskapet i denne fortellingen er at et menneske er mer enn det øyet kan se, og at Guds nåde og kjærlighet gis oss uansett hvordan livet vårt ser ut.

Velkommen hjem, konfirmanter!

Når vi er hjemme slapper vi gjerne av, roter, rydder, stresser, spiser mat, snakker, har tunge stunder og har glade stunder. Kirken er ett av dine hjem, og her er du alltid velkommen.

TEKST: OLE ARTHUR HANSTVEIT
PÅ VEGNE AV ALLE I KONFIRMANTARBEIDET

Jeg regner med at året har vært litt annerledes enn vanlig. Du har plutselig fått ting å gjøre som du ikke har gjort før: Nettundervisning, interessegruppe, temasamlinger, weekend/leir og gudstjenester.

Jeg håper at du har hatt det fint, lært nye ting og kost deg masse på ulike ting du har deltatt på. I alt vi har gjort gjennom året, så håper jeg du husker at «Gud er med!». At vi kan få stole på at Gud finnes, og at han er med oss både i gode dager og på kjipe dager.

Det første vi ofte gjør når vi kommer hjem, er å ta av jakken. Dette er noe av det første jeg gjør når jeg kommer inn i

kirken. Da minner jeg meg selv på at jeg er kommet hjem. Mange av dere har tilbragt mye tid i kirken dette året. Så neste gang du kommer til kirken utfordrer jeg deg til å gjøre nettopp dette; ta av jakken, og tenk tanken at «nå er jeg kommet hjem». For Åsane kirke er din kirke, like mye som min. Her skal du få være med hele livet ditt.

Jeg håper jeg ser deg i kirken til neste år også. Det er mye gøy som skjer gjennom året. Du kan være med på TGLÅ (Ungdomsklubb), Åsane Move (dansegruppe), Sanctus Ten Sing (kor), speider (for ungdom), eller ta lederkurset MILK. Jeg hilser til dere med bibelverset: «Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende». Gud er virkelig med oss!

Alle årets konfirmanter

Årets konfirmasjoner er inntil videre utsatt for å unngå spredning av koronaviruset. Her er listen over alle årets konfirmanter.

Jose Iacovazzo Martinez
Celine Torgersen Brandal
Tobias Nicolay Etim
Ida Terese Høyberg
Samuel Kvamme Skare
Mia Elin Heggenes Lyckander
Martine Teigland Helland
Eric Gangdal Sæbø
Håvard Karlsen
Vienna Vikebø
Lea Marie Kongshavn
Henrik Myhr
Pia Hosøy
Jens Petter Jensen
Mia Tangerud Låstad
Tage Torkildsen Kalsnes
Sander Johan Hosøy
Patrick Molvik Thormodsøn
Emil Severin Olsen
Troy Verlo Sjøstrøm
Mathias Vadem Edgar
Thea Aleksandra Slethaug Holm
Mats Huke Kårtveit
Marius Jørgensen
Tobias Breivik Sagstad
Martine Larsen Danielsen
Ida Sofie Fjeldstad
Andrea Victoria Epland
Ingeborg Litland
Danny Sæverud
Ulrik Riple Amundsen

Felix Haugsvær
Alexander Myklebust Mæland
Amalie Olsen Skurtveit
Amalie Mei Kreken Herfindal
Anine Hausvik
Ann Helen Blikra Jenssen
Celine Svanevik Hølleland
Erle Utle Svartveit
Hanna Eikemo Wik
Jenny-Mari Østerbø Arnesen
Jesper Mydland
June Gaalaas Kvammen
Martin Rismo
Mathea Friberg Berge
Mie Markussen
Mie Berg-Hauge
Pernille Ruste Fyllingsnes
Pia Waszink Michelsen
Pia Mykkeltvedt
Pia Osen Bøe
Ronja Oppedal Fuglseth
Ruben Kallestein Markhus
Sondre Seyffarth
Ståle Magne Gillesøy
Synne Thomassen Knutsen
Theodor Aalen
Tobias Helgesen
Tonje Sæterstøl

Vegard Eknes Kristensen
Vilde Magnusson

Isak Stensland Håskjold
Adrian Hjelle Viken
Benjamin Engelsen Tøsdal
Emil Søråas
Even Ruud Iversen
Felix Leander Grøtthe Kolstad
Filippa Nordgaard Roost
Henrik Myhr
Isabell Jacobsen
Ivar Silgjerd
Jan Patrick Viken Arntzen
Julie Hilland
Julie Tingvoll Mellingen
Kaspar Bjørndal Pedersen
Lars Hervig
Leonid Stolt-Nielsen
Lucas Brattlie
Madeleine Rygg Sandven
Malene Lucia Blindheim
Marie Søreide
Marius Kalvik
Matilde Loose Pedersen
Mina Sofie Thorbjørnsen
Natalie Instanes
Sine Haavaldsen Berentsen
Snorre Røssland Igelkjøn

Fredrick Martin Gaustad Kristoffersen
Anikken Hansen
Bianca Isabell Lerøen-Kråkenes
Christiane Konglevoll Lønnestad
Eilif Rønhovde Stensaker
Emma Kristensen Upton
Henrik Liseth
Ida-Sofie Herdlevær Refvik
Ingri Skulstad Lunde
Janicke Blix
Johan August Tuft Meyer
Karoline Holm
Karoline Torsvik
Marcus Rautiala Olsen
Mariell Løseth Berge
Mia Davidsen Stormark
Mina Kvamme Solberg
Peter Skiftun Nordbø
Pia Tvedt Brandsdal
Sara Marie Pettersson Fosse
Sofie Marteng Gyland
Solveig Witzø
Tage Mathias Naustdal
Thale Haugland Haugsbø
Theodor Haukeland Fjeldstad
Tobias Nicolay Etim

Eirik Hosøy Vik
Adrian Wilhelm Bakke Bogner
Bertine Moldestad-Evensen

Cassandra Ness Tømte
Eirik Uglenes Fiksdal
Elisabeth Grøneng
Emilien Straume Asheim
Even Flagtvedt Smedvik
Gunn Marie Paulsen
Hanne Vatna
Ida Rantrud
Ingebjørg Kristofa Einarsen
Ingrid Solend Vindedal
Janne Katrine Isaksen
Karna Reitan
Leah Isabell Storheim
Leah Marie Espe Ulstein
Madeleine Tvedt Lien
Markus Bolstad
Markus Eliassen Remme
Martin Johnsen Midtun
Mathea Schei Eikestad
Nicolai Holdhus Johannessen
Sandra Sorgendal Guttormsen
Thea Lie Ommedal
Thomas Nilsen Thorhus
Thomas Jørgenvik
Tora Klingsheim
Tuva Kristine Steensen Våge
William Knabenschuh Hoel
June Fotland Orra

Aud Malin Gover
Alexandra Lihuan Austefjord
Matteus Blindheim-Liebsch
Irene Magrethe Iversen Boge
Joar Nikolai Borlaug
Ingrid Mingyi Eldholm
David Røskeland Farnes
Håkon Gjerme
Styrk Gullaksen
Stian Mjelde Haaberg
André Søbstad Jacobsen
Håvard Bjørge Langeland
Håkon Elias Fauskanger Leirmo
Vegar Kringlebotten Lundekvam
Marcus Nes Madsen
Celina Maria Martinez
Martin Nygård Michelsen
Amalie Nygård Michelsen
Daniel Brendehaug Mjelde
Jonas Mostrau
Espen Bøe Neubert
Hanne Margrethe Dal Nilsen
Sander Nilsson-Blom
Aleksander Arra Ophaug
Oliver Nikolai Simonsen
Lea-Sofie Garrido Skånvik
Ingrid Fossøy Synnevåg
Thomas Adrian Tollefsen
Celine Isabelle Wilhelmsen
Marcus Wollertsen
Rebekka Andrine Årseth

Endringer grunnet faren for koronasmitte

GUDSTJENESTER

Alle gudstjenester og samlinger er avlyst inntil videre i Åsane menighet. Som kristne må vi nå «samles» på andre måter. Følg med på vår Facebook-side der vi legger ut tekster og linker. Det vil også komme nye podcaster på anchor.fm/aasane-menighet. På kirken.no finnes en oversikt over gudstjenester og andakter som kan følges på nett.

DÅP

Familier som ønsker det, kan ha dåp på datoer som avtalt. Det blir en enkel dåpsseremoni med nær familie og faddere til stede, og kun ett dåpsbarn per seremoni. Det blir da flere seremonier etter hverandre, og tidspunkt må derfor avtales med hver enkelt familie. Vi tar kontakt med familiene for å gjøre avtale om dette. Det er inntil videre ikke anledning til å melde nye til dåp på nettsiden vår. Dersom noen ønsker å gjøre avtale om dåpsseremoni, må dere ta kontakt på e-post eller telefon.

KONFIRMASJON

Vårens konfirmasjoner utsettes til etter sommeren. Familier som av særskilte grunner ønsker å gjennomføre konfirmasjon i vår, kan ta kontakt. Det vil være mulig å gjennomføre enkle konfirmasjonshandlinger med kun den nærmeste familie til stede. .

VIELSER

Det vil være mulig å gjennomføre velser, men kun med få personer til stede i kirken. Dersom noen ønsker å utsette bryllupsfesten, kan det være et alternativ å gjennomføre en enkel vielse nå, for så å ha bryllupsfest på et senere tidspunkt. Ta kontakt, så kan vi samtale om ulike muligheter. Vi ønsker å være fleksible innenfor gjeldende retningslinjer.

GRAVFERDER

Begravelser og bisettelser kan inntil videre gjennomføres med maksimum 50 personer til stede. Vi leier for tiden ikke ut lokaler til minnesamvær. Regler og anbefalinger varierer fra kommune til kommune, og kan endre seg raskt.

SAMTALER

Om du ønsker noen å snakke med, så er vi tilgjengelig på telefon. Du kan også sende mail og skrive at du ønsker å bli kontaktet. De fleste av våre ansatte er fortsatt på jobb, selv om kontoret er stengt. Se kontaktinformasjon på side 2.

Oppdatert informasjon per 18. mars. Vi tar forbehold om at pålegg og retningslinjer kan endre seg.

SLEKTERS GANG

Døpte

DØPT I ÅSANE KIRKE:

12.01.2020

LILLIANNE MISJE ØVREBØ

02.02.2020

MIA ÅSE BAKKE

LIVA DRIVENES SLUTAAS

09.02.2020

ALMA GYTRE FÆRØ

ELLIOT RØSSLAND OPHEIM

SANDER LYNGLUND SAMNØY

16.02.2020

ELINE BERENTSEN

BRAGE DOMAAS

MATHEO MYKLEBUST ENGELSTAD

23.02.2020

LEO BJERKAKER-GAUSTAD

ELLENA BUAGAS MARØY

EMILY NIELSEN

ELSE SKAADEN TANGERÅS

01.03.2020

HEDDA KONSTANSE BONDEN HUUS

08.03.2020

SOFIE AKSDAL HOLSSEN

MARCUS STEINDAL MIDTØY

ARIA TJØSTHEIM URDAL

DØPTE I ÅSANE GAMLE KIRKE:

26.01.2020

HENRIK EIDE

OSCAR MARØY ENG

ALEXANDER APESLAND FLAKTVEIT

TIRIL SANDAL HOPE

ANE SØGNEN-IVERSEN

Vigde

I ÅSANE GAMLE KIRKE:

22.02.2020

CHRISTOFFER MØRNER OG

CHANETT LOUISE ARILDSSEN

MATIAS RONGVED STRØMMEN OG

STINE MARIT TEIGLAND

Døde

22.12.2019 DAN MATRE

03.1.2020 KRISTOFFER DÅVØY KANDAL

12.1.2020 FINN MANUM

15.1.2020 EIVIND SÆTERSTØL

17.1.2020 SIGURD HEGGELUND

20.1.2020 GUNHILD HANSEN

21.1.2020 INGER JOHANNE AMBLE

22.1.2020 ELNA AMBLE FJELDBERG

27.1.2020 LINDA KARIN REED ELIASSEN

28.1.2020 DAGMUND ARVID FLAKTVEIT

29.1.2020 AUDUN ODD RUTLEDAL

29.1.2020 INGRID GERD OLSEN

29.1.2020 ELNA NILSEN

01.2.2020 LEIF JOSTEIN DYRKOLBOTN

06.2.2020 KLARA JOHANSEN

06.2.2020 WILHELM SUDMANN ABRAHAMSEN

07.2.2020 LARS MAGNE DJUVE

08.2.2020 HANS OLAV HANSEN

10.2.2020 OLGA SVÆREN

13.2.2020 DEREK LEON MALONY

14.2.2020 GUNNAR OVNERUD

18.2.2020 ØYVIND LUNDEKVAM

21.2.2020 KÅRE JOHAN ISDAHL

22.2.2020 EVA FINSETH

27.2.2020 BERTHA ROLLAND

27.2.2020 HELENE KALLEKLEIV

28.2.2020 HILDA FURNES

29.2.2020 THOR HANSEN

03.3.2020 HÅKON CLAUSEN

03.3.2020 HEGE KONSTANSE HANSEN

05.3.2020 INGEBORG TEIGLAND

05.3.2020 TORUNN ABRAHAMSEN

